

ن. روشن

دستاوردِ شش سال جنگِ امریکائی ها در افغانستان:

"رشد و توسعه تروریسم!"

دستاورد های شش سال "جنگ علیه تروریسم" در افغانستان، و تصمیم دولت آقای حامد کرزی در مورد اعزام کارگران ماهر افغان به خارج از کشور:

یک: هفت اکتوبر ۲۰۰۷، مصادف بود با ششمین سال اشغال افغانستان توسط نیروهای امریکائی و اعلام "جنگ علیه تروریسم". بسیاری از متحدین در این جنگ که همزمان با هجوم نظامی ایالات متحده امریکا به افغانستان (اکتوبر ۲۰۰۱)، به بهانه دستگیری رهبران "القاعده" و "طالبان" آغاز شد، بعد از مدت کوتاهی درگیر اختلافات شدند، زیرا اشغال کشور دومی عراق در سال ۲۰۰۳، نیت "تولیرالیزم" ایالات متحده را که جز توسعه ساحة نفوذ سیاسی و دسترسی به منابع نفتی جهان، چشم اندازی دیگری ندارد، سبب شد تا بعضی دولتهای شامل در آن اتحاد، بنا بر فشار مردمان و احزاب مخالف در کشور های خویش، از این اتحاد خارج شوند و قوتهای خویش را از عراق بیرون کشند. از زمان اشغال عراق توسط ایالات متحده امریکا و ایجاد رخنه در این اتحاد، شکست متحدین در این جنگ، کاملاً مشهود بوده است.

این حقیقت را که "جنگ علیه تروریسم" فقط یک بهانه برای حضور ایالات متحده امریکا در دومین منطقه نفت خیز جهان (آسیای میانه) است، اکنون نه تنها افکار عامه مشرق زمین بدان پی برده اند، بلکه در مغرب زمین نیز این جنگ را بیهوده و "فاجعه بار" می دانند. چنانچه در مخالفت با جنگ عراق و اشغال آنکشور، تظاهرات گسترده ای در کشور های غربی صورت گرفت.

"گروه تحقیقاتی آکسفورد" که یک بنیاد خیریه و مشاوره ای بوده و در لندن مستقر است، یکی از مخالفین سر سخت جنگ در عراق و افغانستان بوده و نتایج این جنگ را برعکس به نفع "القاعده" و "طالبان" می داند. این گروه در ششمین سالگرد آغاز حمله ائتلاف تحت رهبری آمریکا به افغانستان، عقیده دارد که دخالت بریتانیا در جنگ افغانستان "فاجعه" بار بوده و پس از شش سال جنگ، در دستیابی به اهداف خود ناکام بوده است.

گروه آکسفورد برخلاف دولتهای غربی، خواهان کاهش نیروهای نظامی و بالا رفتن کمک های اقتصادی غرب در افغانستان است. به باور این گروه، سقوط دادن طالبان باعث رونق در فعالیت های "القاعده" گردیده، زیرا خلاء امنیتی بوجود آمده به تروریستان فرصت داد، تا از این خلاء به نفع خویش سود ببرند. اینگروه خواهان قطع فوری عملیات هوایی در افغانستان بوده و تأکید دارند تا باب مذاکرات با مخالفین دولت باز گردد.

دو: "باز سازی و استقرار دموکراسی" در افغانستان، شعارها و وظایفی بودند که بعد از حضور نظامی ایالات متحده در افغانستان و انعقاد کنفرانس "بُن" تا امروز بر سر زبانهاست. طی شش سال بعد از سقوط طالبان و حضور تقریباً تمام غرب در افغانستان و صرف میلیارد ها دالر، اخیراً وزارت کار و امور اجتماعی افغانستان اعلام داشت، که افغانستان حاضر است کارگران ماهر خویش را جهت کار به خارج از کشور اعزام نماید.

این تصمیم دولت در شرایطی اتخاذ میگردد، که از یکطرف به تعداد بازگشت کنندگان اجباری مهاجرین افغان از سر زمین های پاکستان و ایران افزوده میشود، و از جانب دیگر به تعداد کارگران خارجی در افغانستان افزایش به عمل می آید، که از این ناحیه میلیارد ها دالر کمک خارجی دوباره به جیب خارجیان سرازیر میگردد.

اعزام کارگران ماهر افغان به خارج از کشور، خود نشاندهنده این حقیقت تلخ است، که زمینه های کار در داخل کشور موجود نبوده و هیچ چشم اندازی برای بکار گیری قوای بشری و باز سازی کشور در یک زود هنگام وجود ندارد و دولت در قبال حل بحران بیکاری کاملاً عاجز است.

جالب و سوال برانگیز آنست، که همین اکنون کارگران ما از کشور های پاکستان، ایران و حتی بعضی کشور های عربی، با زور و فشار اخراج می گردند، اما دولت کابل در صدد اعزام مجدد آنها به خارج از کشور است!؟

www.ayenda.org